

Akční plán národní demokracie k zvládnutí superkrize: I. Zdravotně-bezpečnostní opatření

- CZ24 News | 27. března 2020

ČESKO: V souvislosti s šířením virové nákazy COVID-19, ale i v souvislosti s možnou panikou a dalšími průvodními jevy krizové situace (hromadění zásob, zvýšená kriminalita zahraničních pracovníků, možné rabování apod.) předkládá Národní demokracie veřejnosti první balíček opatření, která mohou zklidnit situaci a pomoci překonat případný chaos ve společnosti.

1) Základem řešení jakékoli krize je dostatek informací. Co možná nejvíce informací by měli mít i občané – informace, myšlenky, koncepty (řešení krize) by měly mít dostatečný veřejný a mediální prostor, aby si mohly vzájemně konkurovat. Z toho důvodu vybízíme občany, aby si kromě informací od vlády vyhledávali svobodné informace i na nezávislých médiích, a vládu naopak vybízíme, aby svobodu kritického myšlení a „volný pohyb myšlenek“ neomezovala (například osočováním lidí z šíření poplašných zpráv, vyhrožováním obyčejným občanům za názor sdělený na sociálních sítích apod.). Tím se vláda pouze znemožňuje a poukazuje na své malé sebevědomí. Součástí překonání SUPERKRIZE musí být i absolutní svoboda slova v souladu s ústavou ČR, bez jakýchkoliv výjimek daných níže stojícími zákony.

2) Nošení roušky vnímáme spíše jako symbolické gesto boje proti viru a gesto sjednocení národa, než jako účinný prostředek zastavení šíření nákazy. Přesto je třeba nařízení vlády respektovat, vyjadřujeme tak především ohleduplnost ke druhým lidem. Nicméně dlouhodobé dýchání přes roušku má rovněž svá hygienická a zdravotní úskalí (místo kyslíku vdechujeme opětovně vydechnutý vzduch, CO₂, rouška se po delším používání stává spíše zdraví škodlivou než prospěšnou apod.). Nemožnost chodit na čerstvý vzduch, nemožnost cvičit apod., dlouhodobý stres ze sledování zpráv či z finanční situace rovněž ke zdraví obyvatelstva příliš nepřispívají. Každý by se tedy měl udržovat v dobré kondici a v dobré mysli (být zdravým na těle i na duši).

3) Je třeba důrazně chránit především starší generaci. Vláda tak, zdá se, činí, považujeme za důležité to však připomenout proto, že v okolních zemích to tak jednoznačné není. V Itálii či Španělsku už staré lidi napadené virem neléčí a nechávají je jejich osudu (nebo přistupují k jejich eutanázii), preferují mladé pacienty. V Německu neslýchaným způsobem na veřejnoprávních stanicích vychvalují „blahodárný“ vliv viru na populaci, který prý sníží počty starých lidí, kteří neuvažují dost „zeleně“. Považujeme takové signály, které v západní společnosti zaznívají, za mimořádně odpudivé a nemorální a apelujeme na vládu, aby pro ochranu seniorů udělala co nejvíce – budeme je a jejich znalosti, zkušenosti a vědomosti potřebovat při zvládání SUPERKRIZE jako takové. V pomáhání starým lidem (nákupy apod.) vidíme příležitost pro domobranecké oddíly, aby státu předvedly svoji užitečnost a prospěšnost.

4) Skupiny, které jsou naopak pro stát přítěží a mohou se stát do budoucna rizikovými, jsou zahraniční pracovníci, kteří v zemi uvízli poté, co přišli o práci v důsledku zastavení výroby. Stát by měl tyto pracovníky, kteří zde nemají trvalý pobyt, v zájmu udržení bezpečnosti repatriovat. Zamezí se tak zvýšení kriminality a tomu, že by se ČR o tyto osoby musela starat.

5) Pokud by nouzový stav trval déle a ve společnosti by byla umocněna panika a hysterie, může dojít ke kolapsu zásobování. Je také důležité počítat s tím, že potravinové dodávky by mohly okolní země v případě dlouho se vleklou krize zadržovat, podobně jako dnes činí se zdravotnickým materiálem. V

takové situaci se statisíce nezaměstnaných zahraničních pracovníků, kteří se ocitli bez práce a bez prostředků, mohou stát vážným problémem. Doporučujeme tedy vládě, aby zároveň byla připravena na mobilizaci v případě, kdyby vypukly násilnosti. Po vzoru Švýcarska by armáda měla přijít na pomoc lékařům, ale i kvůli ostraze hranic a na ochranu obyvatelstva před násilím a rabováním. Protože současná česká „profesionální“ armáda má jen čtyři tisíce bojeschopných vojáků,¹ bylo by v takové situaci nutné povolat Aktivní zálohy (cca 2 tisíce vojáků), připravit transformaci vojenských úředníků do stavu bojeschopného vojáka (dalších cca 10 tisíc osob), připravit se na povolání bývalých vojáků a policistů na tzv. výsluhách. (třeba do šedesáti let) a zahájit spolupráci AČR s domobranou. Už dříve jsme uvedli, že by vláda měla přestat s přípravou zákonů, které mají domobranu zakázat – SUPERKRIZE ukazuje, že domobrany mohou být nakonec velkou pomocí – a měly by naopak urychleně vzniknout zákony, které domobranu zlegalizují a poskytnou jí podporu. Vládu také vyzýváme k tomu, aby stáhla všechny své vojáky ze zahraničních misí NATO a zapojila je do hlídání českých hranic. Ministerstvo obrany by také mělo být pověřeno sestavením seznamu osob, jež jsou odpovědné za nebojeschopnost armády (od roku 1990). Hranice doporučujeme střežit od této chvíle už navždy, nejen jako mimořádné opatření.

6) V souvislosti s výše zmíněným bodem vyzýváme Vládu ČR, aby nezpříšňovala přístup občanů ke zbraním, tedy aby ponechala stávající podobu zákonů regulujících získávání a držení zbraní a upustila od všech návrhů, které by tyto zákony (po vzoru EU a mnoha západních zemí) chtěly omezovat.

7) Protože jsou současné kapacity nakoupených roušek / respirátorů / ochranných pomůcek / plicních ventilátorů / léků apod. nedostatečné, ale i z důvodů vytvoření jejich zásob do budoucna, doporučujeme vládě, aby koordinovala masivní výrobu těchto ochranných prostředků českými firmami. Bude to jednak levnější než drahé nákupy z Číny, objednávky nám navíc nebudou moci okolní státy konfiskovat. Pokud by „tržní hospodářství“ nevládalo dostatek těchto výrobků (včetně léků) produkovat, bylo by možné použít některé prvky válečného hospodářství – tedy i pro soukromé podniky (klíčové v oborech, které jsou nezbytné pro obranu státu) zavést povinnost vyrábět podle potřeby státu a jakoukoliv snahu o sabotáž řešit přítomností státního dozoru nad tímto podnikem.

8) Stát by měl okamžitě naplánovat a realizovat obnovení skladů civilní obrany. Ti, kteří jsou zodpovědní za jejich zrušení a vytunelování (a tedy ohrožení života a zdraví obyvatel státu), by měli být odpovídajícím způsobem potrestáni.

9) Doporučujeme zavést (a aktualizovat) centrální registr s telefonními kontakty nezaměstnaných, zaměstnanců dočasně bez práce, studentů apod. Zejména ti dlouhodobě nezaměstnaní musí být, během např. několika hodin, připraveni pro nasazení do pracovního procesu pro státní a obecní potřebu. I ostatní bez práce se mají zapojit do veřejně prospěšné činnosti organizované státním aparátem (šití roušek, pomoc seniorům apod.).

10) Národní demokracie vyzývá Vládu ČR, aby s okamžitou platností přerušila činnost politických neziskových organizací a jejich financování státem / kraji / obcemi. Současná nečinnost Člověka v tísni, Lékařů bez hranic apod. je výsměchem občanům České republiky, kteří svými daněmi a dary tyto neziskovky živí. Veškerou jejich dosavadní (smysluplnou) činnost musí převzít a organizovat stát nebo obce.

11) Národní demokracie důrazně varuje vládu, aby nepřistupovala na žádné vakcinační programy, které by byly řízeny globálně. Veškeré zdravotní programy spojené s koronavirem je třeba řešit prostřednictvím našich vědeckých a lékařských kapacit. Národní demokracie oceňuje práci takových odborníků jako je MUDr. Soňa Peková a vybízí stát, aby tyto kapacity na místo šikanování naopak všemi možnými způsoby podpořil.

12) Zachovejme si zdravý rozum. Především stran nošení roušek, nepropadejme hysterii. Není nutné, abychom měli nasazenu roušku při jízdě vlastním autem, pokud s ním cestujeme sami apod. Za něco takového by neměl být nikdo trestán. Neudávejme se navzájem. Strach, závist, škodolibost a fanatismus nám v krizi nepomohou. Pokud už by se měla policie zabývat tím, že někdo roušky nenosí, pak by se měla zaměřit spíše na některé menšiny, které k nařízením vlády přistupují liknavě a nařízení nedodržují z principu.

předsednictvo Národní demokracie

25. března 2020